

MENINGER

Alle innlegg må leveres som e-post til mening@hamar-dagblad.no

SI DIN MENING!

Innlegg på trykk skal være signert med fullt navn.
Anonyme innlegg godtas bare unntakvis, når det kan underbygges med helt spesielle behov for å være anonym. Skriv kort.

Innlegg som er kortere enn 280 ord slipper først fram i køen.

Hamar Venstre takker

Mete Willas
Leder i Hamar Venstre

Vi retter en stor takk til alle dere som bidro til at Venstre fikk 5 prosent av stemmene i Hamar! 897 personer stemte Venstre i Hamar ved stortingsvalet, dvs vi hadde en økning på 1,9 prosent fra forrige Stortingsvalg. Hamar Venstre hadde den største økningen av alle Venstrelag i Hedmark fylke, dette til tross for den betydelige oppsingning Miljøpartiet hadde de siste dagene.

LOVENE FOR INNBYGGERNE SKYLD: Camilla Kyllonen skriver om juristdagen. FOTO: CAMPBELL

Forskningsdagane og vatn – Vikingane

Jens Haugan
Høgskolen i Hedmark

Forskningsdagane har i år «hav og vann» som tema. Kva er vel meir naturlegi Språkaret 2013 enn å sjå på nettopp desseorda?

Men lat oss starte ned vikingane. Opphavet eller tydinga til ordet «viking» er ikkje heilt klart. Det finst tre populære hypotesar. Ein viking kan rett og slett vere ein person som ror inn og ut av viker. Vikingane var jo kjende for dei karakteristiske båtane sine som kunne brukast i svært grunne farvatn. Ein viking kunne elles vere ein person frå Viken, dvs. området rundt Oslofjorden. Eller så går tydinga tilbake på eit gammalt ord som tyder sjøfarande krigar.

Vikingane hadde heilt klart eit forhold til sjøen. Men ordet «sjø» har faktisk svært mange ulike former i dei norske dialektene. I gammalnorsk brukte ein «sjår» eller «sjør», og i samansetjingar kunne ein også ha forma «sæ». R-en kan ein sjå bort frå i denne sammenhengen. Men j-lyden kunne ha stor effekt. For det første oppstod denne j-lyden gjennom ei flytting av trykket frå urnordisk til norrønt. Ei gammal germansk form var «seō». Når trykket blei flytta framover, blei det ein glideuttale, og ein fekk «sjó» og «sjá». Inste

over er ikke bare til for jurister og advokat. Alle paragrafene som styre samfunnet vårt, angår hver enkelt innbygger. Derfor må loveine ha en form som gjør at folk forstår dem, og innbyggerne må kunne få hjel av jurister til å tolke og bruke lovetekstene. For at innbyggerne skal kunne kjenne til rettigheten og pliktene sine i samfunnet, må lovspråket være så forståelig som mulig. Dersomme er ikke virkeligheten slik. Lovspråket er alftfor ofte preget av gammelmodige ord og uttrykk, vanskelige juridiske ord og dårlig struktur. Fornynnes-, administrasjons- og kirkedepartementet, justis- og beredskapsdepartementet og Kulturdepartementet har sammen med Diff og Språkrådet gått sammen om prosjektet Klart lovspråk for å gjøre noe med dette. Noe Juristforbundet gir sin støtte til. I Juristforbundets prinsippprogram står det: «Respekt for lovgivningen førstetter at den gjøres tydelig og tilgjengelig. Det offentlige må sikre dette gjennom forenkling av lover og forskrifter, bedre informasjon og god tilgang til juridisk veiledning om individets rettigheter og plikter.» Vi mener at bedre lovspråk må

ongang påverka den nye j-lyden vokalen, og vi tek uttalevariantar som bl.a. «sjø», «sjý» og «sjæ», t.d. i Sjælland. Ordet «hav» er nok kikkje like spennande, men det kan kanskje vere interessant å vite at det refererer til «det som hever seg». Havet er jo kjent for leitt å sjå at ordet kunne utvikle seg litt ulik i nabospråka. Nordisk fekk ein då «vatn» ved samandraging eller synkope. I svensk fekk ein ein hjelpeverb, kal, såkalla svarabhakti, og ordet blir skrive «vatten», mens «vann» oppstod gjennom ei finst jo også som «vann» i norsk

Livet og døden

Einar Lang-Ree
Hamar

Stadig dukker dette spørsmålet opp: Bør ikke et menneske selv få lov til å bestemme hvilket dødsfall de ønsker til dette? VG Nett forteller om en dansk mann som nylig reiste til Dignitas-klinikken i Zurich, og fikk der den assistanse han trengte. Vedkommende var uehbledeleg syk og hadde ligget lenge med sterke, uutholdelige smerte. Nordanmenn har også reist dit for å få ønsket assistanse.

Her i landet må lidende mennesker dø av, eller med sterke smerten. Smerten som de må leve med, natt og dag. «Gi politikerne. Men slike midler har en topp, virker en times tid, og så ligger den syke der fortsatt og lidder i pavente av en ny dose. For doser, det skal gis etter oppskriften, ikke etter behovet. For da dør kansje pasienten, og det må han ikke. For legene har avgjort ed på at de skal holde liv i de syke så lenge som mulig - uansett smerte.

Vi har en dyrevennlov her i landet, som straffer den som ikke sørger for avlivning av et dyr som lidet. Men påtrente til sine syke skal måtte se på at velkommende må streve med smerten til livet om sider ebber ut. For leger gir behandling til uhelbredelige pasienter, vel vitende om at livet med smerte forlenges.

Det å bestemme avslutningsåren på sitt liv, er ikke det den største demokratiske rettigheten alle må dø en gang, så anger «mar(e)halm» og «knarsvin». Vikingane reiste langt, og det var vattnet som førde dei til mange nye stader og verdsdelar. Dei følgde elvane gjennom Russland og ned til Det kaspiske hav, og dei brukte havet rett utanfor, som førde dei til alleøyane i vest og heilt til Amerika, mens dei også reiste nedover til Europa og inn i Middelhavet. Svært mange stader busette dei seg i kortare eller lengre tid og etterleit seg språklege spor. Islands og færøysk blei «planta» midt i havet og grodde ut av gammalnorsk. Ara rundt 700 til 1000 var rett og slett prega av flytande nordisk.

PFU
pressens faglige utvalg

Hamar-Dagblad arbeider etter Vær-Vær-praksens regler for god preseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klagorgan som behandler klager mot pressens presseetiske spørsmål.

Adresse: Rådhusgt. 17,
Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo
Tlf.: 22 40 50 40
E-post: pfu@presse.no